

ፍቅር ጌይታ ዝሓይኩ ጽልዎ

ጽልዎ ማለት ንሓደ ካልእ ኣካል ብሓደ ባህሪ፡ ኣካይዳ፡ ኣረኣኢያ ወዘተ ብኣዝዩ ርኡይ ዓቀብን ደረጃን ክትልውጦ ናይ ምክኣል ብቐዓት እዩ። ሱብ ብሱብ ይጽሎ፡ ታሪኽ ዓለም ከኣ ብሱብ ይፍጸምን ይጽሎን። ኣብ ታሪኽ ዓለም ከምእነንብዎ ንዓለም ብኣምንታ ወይ ብኣሉታ ዝጸለዉ ብዙሓት እዮም። ገሊኦም ንሰናይ ግብሪ ብሰናይ ሕልና ብምብጋሶም ንብዙሓት ሰናይ ነገር ገይሮም ጥራይ ዘይከኑነሱ ብዙሓት ጽቡቕ ንክገብሩ ደራኾም ወይ ጸልዮም እዮም። ገሊኦም ከኣ ብክፍኣቶምን ጭካኒኦምን ንብዙሓት ጎዲኦም ጥራይ ዘይከኑነሱ ክፋኡ ውን ምሂሮም እዮም።

ኣብ 1809 ተወሊዱ ኣብ 1965 ዝሞተ ናይ ኣሜሪካ ፕረዚደንት ዝነበረ ኣብርሃም ሊንኮን፡ ውግእ ሓድሕድ ኣብ ዝነበረሉ እዋን ዝመርሖ ዝነበረ ሱብ እዩ። ብዘይካ ነታ ኣብ መንጎ ሰሚንን ደቡብን ተኸፋፊላ ዝነበረት ሃገር ምሕባር፡ ጌልያነት ኣብ ምውጋድውን ዝዓበየ ሰራሕ ሰራሕ፡ ኣብ ናይ ኣሜሪካ ቅዋም ከኣ ዓቢ ተራ ተጻዊቲ። “ብዙሓት መሰገደላት ዝሰገረ እቲ ኣዝዩ ጸላዊ ፕረዚደንት ናይ ኣሜሪካ” ከኣ ተባሂሉ ይጽዋዕ ኣሎ። ብተመሳሳሊ ኣብታ ኣብ መላእ ዓለም ብወራርን ግዝኣታ ብምሰፍሕፋሕን እትፍለጥ ዝነበረትን ጊላነት ግንን ዝኩላ ዝነበረን ሃገሪ ዓባይ ብሪጣንያ ዝተወልደ ዊልያም ዊልበርፎርሱ፡ ኣብቲ ጌልያነት ከም መሰረታዊ ባእታ ናይ ቁጠባ ዝውሰደሉ ዝነበረ እዋን ከይተሓለለ ብምዕያይ ጌልያነት ብሕጊ እታ ሃገር ከም ዝክልከል ኣብ ምግባር ንፓርላም ናይታ ሃገር ዓቢ ጽልዎ ጌሩ እዩ።

ማርቲን ሉተር ኪንግ ከምኡውን ማህተማ ጋንዲ ብዘይጎነጽ መሰል ሰባት ንምክባር ዝተቐለሱን፡ በዚ ስነ-ሓሳብ ከኣ ንዓለም ዝጸለዉን ብዙሕ ዘፍረዩን እዮም። ነልሰን ማንዴላ ኣብ ደቡብ ኣፍሪቃ ኣፓርታይድ ክውገድ ምእንቲ ን20 ዓመት ህይወቲ ኣብ ቤት ማእሰርቲ ዘሕለፈ እዩ። ጽልዎኡ ግን ምውጋድ ኣፓርታይድ ፈርዮ ጥራይ ዘይከኑነሱ ነዚ ኣተሓሳስባ ንምእላይ ዝቃለሱ ሰዓብቲ እውን ኣፍርዮ እዩ።

ሄለን ኮለር ኣብ መበል ዓመትን 7 ወርሕን ዕድሚኣ ብዘሓደራ ሕማም ናይ ምርኣይን ምሰማዕን ክእለታ ዝሰኣነት ሱብ እዩ። ይኹን እምበር ዝደሓረ ህይወታ ኣብነት ተሰፋ ንኸምኣ ዝኣመሰለ ጸገም ዘለዎም ኩይና እዩ። ብሰንክልንኣ ንኣተሓሳስባ ብዙሓት ምስ ምሉእ ኣካላቶምን ጥዕናኦምን ዘለዉ እውን ጸልያ እዩ። ብዙሕ ክፋል ናይዚ ሎሚ ኣብ ዓለምና ዘሎ ንጽመማንን ንዓይነ-ሰዉራንን ዝጣበቐ ትካላት ብጽልውኣ ዝተመሰረት እዩ። ማዘር ተሬዛ ናይ ካልኣት ኩነታት ህይወትን ናብራን ክትዋዕምን ከተመሓይሽን ናይ ድክነት ህይወት ዝነበረት ሱብ እዩ። ንድካታት ብዝነበራ ፍቕርን ሰናይ ግብርን እትፍለጥ ሱራ ኩይና ዝነበራ ፍቕርን ተወፋይነትን ምስኣ ቅርበት ንዝነበሮም ኩሎም ኣዝያ ጸልያቶም እዩ። ከምዚ ትብል ነበረት።

“ክንደይ ሰራሕና ዘይከኑነሱ፡ ክሳብ ክንደይ ብፍቕር ሰራሕና እዩ እቲ ዘገድሱ።

ክንደይ ሂብና ዘይከኑነሱ፡ ክሳብ ክንደይ ብፍቕር ሂብና እዩ እቲ ዘገድሱ።”

ኣብ ዓውዲ ሳይንስን ቴክኖሎጂን ብዘበርከትዎ ኣበርክቶ ኣብ ምዕባል ዓለምን ምምሕያሽ መነባብር ሱብን ዓቢ ጽልዎ ዝገበሩውን ብዙሓት እዮም። ኣልበርት ኣንስታይን፡ ጋሊልዮ፡ ኒውተን፡ ወዘተ። እዚኦም ብዓለም ደረጃ ብዙሕ ጊዜ ስለዝጥቀሱ ኣምጺእናዮም እምበር ኣብ ከባቢኦም ዓቢ ጽልዎ ዝነበሮም ኣዝዮም ብዙሓት እዮም። ብሰንኪ ቋንቋኦም ጽልዎኦም ዝተደረተ እውን ውሑዳት ኣይከኑን። ኣብ ሃገርናውን ኣብ መንፈሳውን ፖለቲካውን ዓለም ኣወንታዊ ጽልዎ ዝነበሮም ሰባት ንዝክር ኢና።

በንጻር እዚ ኣብ ዓለም ብጭካኒኦም ንዓለም ዘሰክሑ ከኣ ውሑዳት ኣይኩኑን። ከም በዓል ኣዶልፍ ሂትለር ናይ ጀርመንን ኢዲኦሎጂን ናይ ዩጋንዳን፣ ወዘተ ብህልቂት ደቂ ሰብ ዝፍለጡ ናይ 20 ክፍለ ዘመን መራሕቲ እዮም። ቡበካባቢኡ ነፍሲወከፍ ህዝቢ እንተ ዝሕተት ብኸምዚ ጭካኒ ኣብ ታሪኹ ዝፈልጦም፣ ክዝክሮም እንከሎ ዘሰካሕክሕን መራሕቲ ብዙሓት ምህላዎም ግሁድ ሓቂ እዩ። ሕጂውን ኣብ ዓለምና ብኸምዚ ዝፍለጡ ኣብ ኣእምሮና ቅጅል ክብሉና ባህሪያዊ እዩ።

ንታሪኽ ዓለምን ህይወት ሰባትን ብኣወንታ ብዝለዓለ ደረጃ ዝጸለወን ዝለወጠን ጉይታናን መድሓኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ። ጉይታ ንዓለም ንምልዋዋ ዝተጠቐመሉ ኣገባብን ሓይሊ ጽልዋኡን ኣዝዩ ፍሉይ እዩ ነይሩ። ኣመጸጽኣኡ ከም ኩሉ ተራ ሰብ (እኳ ደኣ ትሕቲ ሰብ ኣብ መብልፅ ማል ብምውላድ)፣ ኣተዓብብያኡ ከም ኩሎም ናይ ኣምላኽ ሰባት፣ ዝተጠቐመሉ ኣገባብ ሓይሊ ገንዘብ ወይ ኣጽዋር ዘይኩነስ ንሓጥኣን ዝነበሮ ፍቕርን መስዋእትነትን እዩ። ኣብ ዘመን ኣገልግሎቱ ሃብታም ኣይነበረን ንብዙሓት ግና መጊቡ እዩ። ርእሱ ዘጸግላ ቤት ኣይነበሮን ብዙሓት ግን ደሰብዎም ነበሩ። ዘብህግ ትርኢት ኣይነበሮን ኣሸዓት ግና ክርእይዎ ይዳፍኡ ነበሩ።

ጉይታ ኣብዚ ምድሪ ኣብ ዝነበረለን ሒደት ናይ ኣገልግሎት ዓመታት ብህይወቱ፣ ብትምህርቱን ተኣምራታዊ ስርሑን ንብዙሓት ሰባት ለዊጡን ንለውጢ ምኽንያት ዝኸኑ ደቂ መዛሙርቲ ኣፍርዮን እዩ። ብዝነበሮ ሓያል ጽልዋ ዝሰግኡ ፈሪሳውያን፣ ጸሓፍትን ነገስታትን ጽልዋኡ ንምቕጻይ ከሲሶም ኣብ ፍርዲ ኣቕረብዎ። እቲ ሰብ ገጹ ርእዩ ብህይወት ዘይነበር ጉይታ ብሰብ ኣብ ገጹ ጡፍ ተባህለሉ። እቲ ምድርን ምልኣታን ኣብ ኢዱ ዝሓዘን ኩሉ ዝኸእልን ጉይታ ብፍጡራቱ ተመልኮ። እቲ ፈሪዲ ኩሉ ኣብ ቅድሚ መንበሪ ፍርዲ ሰብ ቆመ። ኣብ መወዳእታ ከኣ ጸድቕ ክንሱ ንገበኛታት ኣብ ዝግባእ ዕንጻይቲ ተሰቐሉ፣ ራእሲ ህይወት ክንሱ ሞተ። እዚ ከኣ ንምጅማር ሓድሽ እምነት ተሰፋ ዘቐርጽ መሰሎ። እንተኸኑ ግን ድሕሪ ስለሰተ መዓልቲ ካብ ሞት ከም ዝተንሰኣ ኣብ ከተማ ኢየሩሳሌም ዜና ክዘርጋሕ ጀመረ። ደቀ መዛሙርቲ ዝተንሰኣ ኣካሉ ብዓይኖም ርእዩ፣ በእዳምምውን ዳህሰሱ። ድሕሪ 40 መዓልቲ ከኣ ኩሎም ደቀ መዛሙርቲ እናረኣይዎ ናብ ሰማይ ዓረገ። እቶም ጽልዋኡ ዘሰግኡም ተጻረርቲ ነቶም ሓይሊ ትንሳኤኡ ብዓይኖም ዝረኣዩ ሓለውቲ ብገንዘብ ብምትላል፣ ደቀ መዛሙርቲ ብለይቲ ደቂሰና ከሎና ሰሪቐዎ ኢልኩም ኣውርዩ በልዎም። እንተኸኑ ግን እቲ ዝተማህዘ ሓሶት ነቲ ሓቀኛ ፍጻሜ ትንሳኤ ክዓብጦ ኣይከኣለን።

እቶም ትንሳኤኡ ዝረኣዩ ደቀመዛሙርቲ፣ ድሕሪ ዕርገቱ መንፈስ ቅዱስ ምስ ተቐበሉ ኣብ ህይወቶም ዓቢይ ለውጢ ኩነ። ፈርሃት ብትብዓት መልኡ፣ ስልጣን ዝብህጉ ዝነበሩ ምእንቲ ስም ጉይታ እናመስከሩ መስዋእቲ ንምቕባል ርእሶም ቀበጹ። እቲ ኣብ ጉይታ ዝነበረ ትብዓትን ፍልጠትን ኣባታቶም ከም ዝተጋህደ ሰባት ከምዚ እናበሉ መሰከሩ፣ “ትብዓት ጴጥሮስን ዮሃንስን ምስ ረኣዩ ዘይተማህሩ ጭቀታት ሰባት ምዃናም ከኣ ምስ ተረድኡ፣ ገረሞም፣ ምስ የሱስ ከም ዝነበሩ ደማ ኣለለይዎም” (ግብ 4:13)። ሃብታማት ትሕዝቱኦም ንዕዮ ጉይታን ንድኻታትን ወፈዩ። እቲ ክሰብ መወዳእታ ዓለም ምሳኻትኩም እየ ዝበሎም ጉይታ ምሳታቶም ስለ ዝነበረ ሓይልታት ጸልማት እናሰዓሩ፣ ኣብ ጸልማት ብርሃን ኩነ፣ እሱራት ፈትሑ፣ ወንጌል ኣብ ኩሉ ቦታ ኣበሰሩ። ንምፍርራሆም ተባሂሉ ዝተገርፍዎ መግረፍቲ ብዘፅባ ክርስቶስ ክዛረቡ ክሓድጉ ከምዘይኩነሎም ብዝበለጸ ንዓለም ኣግሃዱ። መግረፍቶም ንመንግስቲ ኣምላኽ ዝበቐፀ ምዃናም ምስክር ምዃኑ ይርኣዩም ስለዝነበረ ምኽንያት ሓጉሶም ኩነ። ንምሰካሖም ተባሂሉ ዝተሰየፈ ያእቆብን፣ ብዳርባ እምኒ ዝተጨፍጨፈ እስቲፋኖስን ናብ ኩሉ ቦታ ፋሕ ኢሎም ብዘያዳ ቃል ወንጌል ክነግሩ ደረኸዎም። ሃዋርያትን ተሓጋዝቶምን ናብ ኣውሮጳ፣ ኤስያ፣ ምድሪ ዓረብን ሰሜን ኣፍሪቃን ወንጌል ንምስግኽ ካብ ትውልዲ ዓዶም ወጹ፣ ብዙሓት ኣብያተ ክርስቲያን ተኸሉ። ታሪኽ ቤተ ክርስቲያን ከም ዝግረፍ ብዘይካ ሃዋርያ ዮሃንስ፣ ገሊኦም ተሰይፎም፣ ገሊኦም ቁልቁል ኣፎም ተሰቐሎም፣ ገሊኦም ብኸኑናት ተወጊኦም፣ ገሊኦም ኣብ ውዑይ ዘይቲ ተጠጠቐም፣ ገሊኦም ብሓዊ ወዘተ ከምዝሞቱ ይነግረና። ብመስዋእትነት ይሓልፉ ጽልዋኦም ግን ብሓይሊ ይቕጽል ነበረ። ነዚ ኹሉ ዝደረኸ ፍቕሪ ናይቲ ዝለኣኸም ጉይታ ኢየሱስ ነበረ።

እቶም ምእንቲ ስም ጉይታ ካብ ዓድታቶም ፋሕ ዝበሉ ኣመንቲ ኣብ ዝሰፈርሉ ቦታ ንኸባቢኦም ብኸልተ መገዲ ይጸልዉ ኔሮም። ወገንል ብምስባኸን ብህይወቶም ዘርእይዎ ዝከበሩ ፍሉይ መንፈሳውነትን ፍቕርን። ኣብ ካልኣይ ክፍለ ዘመን ሓዲ ስሙ ዘይተፈልጠ ሰብ፡ ብዛዕባ እዞም ኣመንቲ፡ ናብ ድዮግነትዮስ (Diognetus) ዝጸሓፎ ደብዳቤ ከምዚ ይብል፡

እቶም ክርስቲያን

እቶም ክርስቲያን ካብ ካልእ ህዝቢ ብሃገር፡ ብቋንቋ ወይ ብባህሊ ኣይከኑን ዝፍለዩ። ኣብ ናይ ቢዮኖም ከተማታት ብምቕማጣም፡ ፍሉይ ዓይነት ላህጃ ዘለዎ ቋንቋ ብምዝራቦም ወይ ከኣ ፍሉይ ቅዲ ህይወት ብምንባሮም ኣይከኑን ካብቲ ካልእ ህዝቢ ዝፍለዩ።

ትምህርቶም ብግምታት ናይ በላሕቲ ሰባት ዝተማህዘ ኣይከኑን። ከምቲ ገሊኦቶም ዝገብርዎውን ተራ ምህሮ ሰባት ኣይከኑን ዝዝርግሑ። ዕድል ኣብ ዘቐመጥም ኣብ ጽርእን ኣብ ካልኣት ከተማታትን ይቐመጡ። ኣከዳድናኦም፡ መግባምን ካልእ ሸንኻት ህይወትን ከምቲ ናይቲ ዝከበሩሉ ከባቢ እዮም ዝኸተሉ። ግን ከኣ፡ ዘገርምን ብርግጽ ዘይልሙድ ዝኸነን ናይ ገዝእ ርእሶም ዜግነት ከኣ የርእዩና። ኣብ ዓድታቶም እዮም ዝቐመጡ። ግን ከኣ ከም ኢጋይሽ። ከም ዜጋታት ኩሉ ነገር ምስ ካልኣት ይማቕሉ። ግን ከኣ ከም ኢጋይሽ ብኹሉ ነገር ይሳቕዩ።

ከም ኩሉ ካልእ ሰብ ይምርግዉን ቆልዑ ይወልዱን። ዘይተደለዩ ቆልዑ ግና ኣይቀትሉን እዮም። ናይ ሓባር መኣዲ ይቕረቡ ናይ ሓባር መደቀሲ ግን የብሉምን (መደቀሲኦም ግን ቅዱስ እዩ)። ሕጂ “ኣብ ስጋ” እዮም ዘለዉ “ከም ፍቓድ ስጋ” ግን ኣይነብሩን እዮም። መዓልትታቶም ኣብ ምድሪ እዮም ዘሕልፍዎን ግን ከኣ ናይ ሰማይ ዜጋታት እዮም። ንዘወጸ ሕጊ ይእዘዙ እዮም። ኣብ ናብርኦም ከኣ ካብቲ ሕጊ ዝእዘዙ ንላዕሊ ይገብሩ።

ንኹሉ ሰብ እዮም ዘፍቅሩ ግን ከኣ ብኹሉ ሰብ ይግፍዑን ይሰደዱን። ዘይፍሉጣትን ኩኑናትን እዮም። ንሞት ይወሃቡ ግን ከኣ ህያዋን ይኾኑ። ድኻታት እዮም ግን ከኣ ንብዙሓት ሃብታማት ይገብሩ። ኩሉ ነገር እዩ ዝውሕዶም ግን ከኣ ኩሉ ነገር ኣለዎም። ዝተናዕቁ እዮም ግን ከኣ ብንዕቀትን ውርደትን ክብሪ ዝረኽቡ እዮም።

ሰሞም ይጽልም እዩ ግን ከኣ ንጹሃት እዮም። ይጽረፉን ላግጹ ይወርዶምን እዩ ግን ከኣ ንኸልኣት ብኣኸብሮት እዮም ዝቐርቡ። ሰናይ ክገብሩ ከለዉ ከም ገበርቲ ዓመጸ እዮም ዝቐጽዑ። ክቐጽዑ ከለዉ ሓድሽ ህይወት ከም ዝተዋህቡ ኮይኖም እዮም ዝሕጉሱ። ከም ኢጋይሽ ብኣይሁድ ይጥቅዑ ብጽርኣውያን ከኣ ይሰደዱ። ይኹን እምበር እቶም ዝጸልእዎም ንጽልኣቶም ዝኹነ ምኽንያት ክህቡ ኣይክእሉን እዮም።

ብዝቐለለ ንምግላጽ፡ ከምቲ ነፍሲ ንሲጋ ክርስቲያናት ከኣ ንዓለም ከምኡ እዮም። ነፍሲ ኣብ ኩሉ ክፋል ኣካላትና ዝተዘርግሑት እዮ። ክርስቲያናት ከኣ ኣብ ኩለን ከተማታት ዓለም ዝተዘርግሑ እዮም። ነፍሲ ኣብ ስጋ (ኣካል) እዩ ዘላ ካብ ስጋ ግን ኣይከኑትን። ክርስቲያናት ከኣ ኣብ ዓለም እዮም ዘለዉ ካብ ዓለም ግን ኣይከኑትን። (The History of Christianity)

እዞም ቀዳሞት ክርስቲያንን ኣብ ዝሰዓበ ዘመናት ዝከበሩ ኣመንትን ኣብ ዓለም ዝከበሮም ጽልዋ ዓቢ ዝኹነሉ ምኽንያት ብዙሕ ገንዘብ፡ ሃብቲ፡ ትምህርቲ፡ ፖለቲካዊ ወይ ወተሃደራዊ ሓይሊ ወዘተ ስለዝከበሮም ኣይከኑን። ከምቲ ቃል እግዚአብሄር ኣብ ራእ 12፡11፡ “ሳላ ደም እቲ ገንሸልን ሳላ እቲ ቃል ምስክሮምን ድማ ሰዓርዎ፡ ንህይወቶምውን ክሳዕ ሞት ኣየፍቀርዎን” ዝበሉ፡ ብደም እቲ ገንሸል ዝጸረየን ዝተለወጠን ህይወትን ብማንም ዘይርታዕ ቃል ምስክር ጉይታን ስለዝሓዙ

እዩ። ብሓዲሩ ክርስቲያናት ንዓለም ዝሰዕርዎን ዝጸልውዎን ብመንነቶምን ብዝተዋህቦም ሰማያዊ ተልእኹን እዩ። ጎይታ፡ “ብርሃን ዓለም ኢኹም፤ ጨው ምድሪ ኢኹም” ስለዝበለውም ከምኡ ኩይናም ከኣ ንጸልማት ዓለም የብርሀ፡ ንዘይጥዑም ዓለም የመቅሩ፡ ንጸልኢ ብፍቕሪ ይሰዕሩ፡ ንመርገምን ጸርፍን ብምርቓ ይመልሱ፡ ንባእስን ዕግርግርን ብሰላም ይቕይሩ። ንስላሴ ኣርኢያ ብምዃን መስዋእትነት ከፊሎም ይሰዕሩ።

“ንሰኻትኩም ጨው ምድሪ ኢኹም፤ ጨው መቐራቱ እንተ ኸደኹ፤ ብምንታይ ይምቅር፤ ብሰብ ኪርገጽ ንግዳም ምድርባዩ እንተ ዘይኩይኑ እምበር፤ ዚጠቅም የብሉን። ንሰኻትኩም ብርሃን ዓለም ኢኹም። ኣብ ከረን ዘላ ኹተማ ኸትክወል ኣይክኣላን እዩ። ሙብራህቲ፤ ኣብ ቤት ንዘሎ ኹሉ ኹብርህ፤ ኣብ ቀዋሚ ቕንዴል ኪሰቕልዎ እምበር፤ ኣብ ትሕቲ ኸፈር ኬንብርዎ ኣየብርሀን እዩም። ከምኡ ኸኣ ነቲ ጸቡቕ ግብርኹም ርእዮም፤ ኣብ ሰማይት ንዘሎ ኣቦኹም ምእንቲ ኹመስግንዎ፤ ብርሃንኩም ኣብ ቅድሚ ሰብ ይብራህ።” (ማቴ 5:13-16)

ሎሚ ዓለም ብትሕዝቶኣ ትጸልወናዶ ይበዘሕ ንሕና ንዓለም ብክርስቲያናዊ መንነትና ንጸልዋ፤ ርእሰና ክንምርምር ይግባእ። ብፍላይ ኣብዚ ናይ ሓብሬታ ቴክኖሎጂ ኣዘዩ ማዕበልሉ ዘሎ እዋን፤ ክርስቲያናዊ ጽልዋ ብፍላይ ብናብራ ዝግለጽ ኣዘዩ እናሃሰሰን ክርስትና ብሪሞት ዝንበር ዝመሰለሉ እዋን እዩ። ቀዳሞት ክርስቲያን ኣገልገልቲ ኣብ ርሑቕ ቦታ ንዝከበሩ ኣሕዋቶም ከጸናንዑ ምእንቲ ኣማኢት ኪሎሚተራት ብእግራ፡ ብፈረሰ፡ ብመርኩብ (ምስ ኩሉ ሓደጋታቱ) ይገብዙ ኔሮም። ሎሚ ኣብ ሓደ ከተማ እናነበርካ ደሃይ ሓውኻ ንምፍላጥ ብስሉዋ መገብደና ናይ 2 ሰዓት ጉዕዞ ምዃድ ከቢድ መስዋእቲ ይቐጸር ኣሎ። እዚውን እንተ ተጌሩ እዩ። ብመገዲ ናይ ሓብሬታ ቴክኖሎጂ ቃል እግዚኣብሄር ምክፋልን ምጽላይን ተኻኢሉ ኣሎ። እዚ ሰናይ እዩ፤ ነቲ ብኣካል ተራኹብካ ክትካፈሎ ዘሎካ ጸጋን ፍቕርን ግን ፈጸሙ ኣይትክእን እዩ። ብሰንኪ ብኣካል ዘይምርኻብ ኣብ ናይ ህይወት ባህርያት ዝፍጠር ፍልልይ ኣብ ሕብረትን ካልእ ናብራን ዘምጽኦ ጸገም ርኢይ እዩ። ገጽ ሓውካን ሓፍትኻን ብምርኣይ ዝርኩብ ምጽንፍ ካበይ ክርኩብ እዩ።

ኣብ መዓልታዊ ህይወትና መስትያትን ደገፍን ክኹትና ዝኸኣሉ ኣሕዋት ኣብ ዙርያና ብዘይምህላምዎ ጽልዋና ኣብ ከባቢና ኣዘዩ ይግኹም ጥራይ ዘይኩነስ በንጻሩ ብከባቢና ተጸሊና ንውሓዋ ዘሎና ሰባት ውሑዳት ኣይኩንና። ኣሕዋት እስኪ ኣዲንትና ንኸፈት፡ ሕጂ ንንበልዎን ንኩብርን ጥራይ እናረኣና፡ ብእምነት ጀሚርና ብዘይእምነት ከይንውድእ፡ ብፍቕሪ ጀሚርና ብዓመጸ ከይንውድእ፡ ብብርሃን ጀሚርና ምስ ጸልማት ሓቢርና ከይንርኩብ፤ ጨው ክንከውን ዝተጸዋዕና መቐረት ዘይብሉ እምኒ ኩይና ከይንርኩብ ብትብዓት ንርእሰና ንሕተታ። እቲ ደሙ ኣፍሲሱ ዝዓደገና ጎይታ ክዳውንትና ኣጸዕዲና፡ ዝተዋህበና ኣኸሊል ኣጽኒዕና ሒዘና፡ ዝተዋህበና መኸሊት እናሸረፍና ክንጸንሖ እምበር፡ ንኸባቢና መሲልና መኸሊትና ቀቢርና ክንጸንሖ ኣይጸብዩናን እዩ። እቲ ምእንታና በጃ ዝኹነ ጎይታ ብፍሬና ክሕገሰን ቤቱ ብፍራ ጽድቅን ሰላምን ክመልእ ብርሃንና ይብራህ፤ ሸታና ይሸት፡ ጣዕምና የመቅር፤ ፍቕርና ብመስዋእትነት ይገለጽ፡ ተሰፋና ብትዕግስቲ ይገለጽ፡ ትሕትናና ብለውሃት ይገለጽ፡ እምነትና ብግብሪ ይገለጽ፡ ዓለም ከኣ ደቂ መዛሙርቲ ጎይታ ምዃንና ብፍቕርና ትፍለጠና። ጽልዋና ብጎይታ ብዝኹነ መንነትናን ብፍቕርን እምበር ብትሕዝቶና ኣይኹን። ኣሚን!!

“ከመየ፡ ኣኢጋር እቶም ሰናይ ዜበሰሩ ኸንደይ ጸቡቕ እዩ፤ ዚብል ጽሑፍ፡ እንተ ዘይተላእኩሱ፡ ከመይ ገይሮምዶ ኸሰብኩ እዮም፤ (ሮሜ 10:15)